

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Nej, jeg skal heller ikke drømme om at gøre fru Birthe Rønn Hornbech ansvarlig for, om hun har bemyndigelse til det. Det kender vi hinanden for godt til.

Jeg vil sige: Nej, det vil jeg ikke, for jeg mener ikke – ja, ræk bare hænderne himmelråbende i vejret – at det er ét udvalg, der skal dække alle områderne, som bedst kan varetage disse interesser. Det skal varetages med overordentlig skyldig hensyn til de konkrete områder. Og dér skal regelsættet laves og gerne i diskussion med berørte parter inden for regelsættet. Men at Fødevareministeriet skulle have en repræsentant i et udvalg, der skulle lave regler for kemikalier eller noget helt femte, det kan jeg slet ikke se ideen i.

Men det, der er vigtigt, og det er det budskab, der efter min mening i dag skal gå i dag til regeringen, er, at regelsættene skal være klare, og at regelsættene skal sikre retssikkerheden. Det er regeringens pligt på alle områder – både dem, vi diskuterer i dag, og eventuelt nye områder, der måtte komme til – at den sikrer de to hensyn.

Det sker ikke gennem et tværministerielt udvalg. Det sker bedst ved, at regeringen forpligter områderne til, at de hver især sikrer disse her ting.

John Vinther (KF):

Jeg kan jo så næsten – igen uden fuldmagt fra dem, der står bag forslaget til vedtagelsen – starte med at spørge: Hvis man tog ordet »tværministerielt« ud, kunne man så få Socialdemokratiet til at stemme for? Men jeg tror, jeg kender svaret: Socialdemokratiet ønsker ikke at stemme for vedtagelsen, for Socialdemokratiet synes ikke, det er særlig vigtigt, at der bliver skabt nogle klare regler for borgernes retssikkerhed på dette område.

Jeg kan også konstatere, at når det gælder begrebet retssikkerhed, så præsterer regeringen en ganske særlig afart af slagsen. Fra regeringens side hører vi tit flotte festtaler om borgernes retssikkerhed, og beskyttelse mod kriminalitet står i højsædet – i festtalerne altså, for når det kommer til handlingen, står det stadig klart, at Socialdemokratiets nidkære interesse for retssikkerhed først og fremmest handler om forbrydernes retssikkerhed.

Samme nidkære interesse præger ikke billedet, når det gælder borgernes og erhvervslivets

retssikkerhed i forhold til offentliggørelse af kontrolresultater. Her er ingen smalle steder.

Jeg vil tage udgangspunkt i fødevareområdet af den simple årsag, at det i virkeligheden meget godt beskriver, hvad hele problemstillingen er.

For nylig offentliggjorde fødevareministeren sine planer for offentliggørelse af kontrolbesøg i slagterier, bagerier, restauranter, og hvad der ellers ligger under dette område. Tanken er tilsyneladende, at alle kontrolresultater med et negativt indhold skal offentliggøres, og oven i hatten skal den pågældende næringsdrivende til og med tvinges til at hænge kontrolresultatet op i forretningen til skræk og advarsel for kunderne.

I Det Konservative Folkeparti er vi dybt betænkelige over regeringens plan. Det lugter af offentliggørelse for offentliggørelsen egen skyld. Og det må og skal ikke være et formål i sig selv. Det betyder ikke, at Det Konservative Folkeparti er imod offentliggørelse. Det er vi ikke. Der, hvor offentliggørelse tjener et formål, er det berettiget.

Hvis vi bliver på fødevareministerens område, så er offentliggørelse i orden dér, hvor befolkningens almindelige sundhedstilstand er i fare, eksempelvis ved konstaterede tilfælde af kogalskab. Det er selvfølgelig også i orden dér, hvor en næringsdrivende groft og gentagne gange trods påbud ser stort på alle regler.

Men det er ikke i orden, når man med offentliggørelse af selv de mest bagatelagtige forseelser skaber unødigt og ubegrundet skræk og rædsel i befolkningen. Det tjener ikke befolkningen, og det udsætter på helt urimelig vis de næringsdrivende for en ødelæggelse af deres virksomhed, der ikke står i et rimeligt forhold til deres bagatelforseelse.

Så kan jeg konstatere, at justitsministeren og fødevareministeren tilsyneladende ikke er ganske enige om, hvad der er regeringens politik på dette område. Justitsministeren lagde megen vægt på i sit indlæg, at man selvfølgelig ikke kan offentliggøre kontrolresultater, før de administrative klagemuligheder er udtømte. Den opfattelse deles tilsyneladende ikke af fødevareministeren.

Jeg skal tillade mig at henvise til det udkast til lovforslag om ændring af fødevareloven, der er gået til høring. Det er omdelt i Fødevareudvalget. Her kan man i bemærkningerne læse, at med den foreslåede ændring af fødevarelovens bestemmelser om offentliggørelse åbnes der mulighed for, at fødevareministeren kan fastsætte regler om, at offentliggørelse kan ske, når